

EMLÉKEZÉS ADORJÁN JÓZSEFRE

Az Adorján család a 16. század végén települt Erdélyből a Mátra vidékére. A Rákóczi Szabadságharc bukása a család életében döntő változást jelentett. Több százra tehető azoknak a nemesi családoknak a száma, akik a császári önkény következtében paraszti sorba jutottak. Sokan elvesztek, családok kihaltak. Az Adorjánokat azonban keményebb fából faragták és túléltek az önkény hosszú időszakát. A szőlőbirtok kemény munkát kíván és kemény munkásokat termel.

Az első világháború után hadiárván maradt Józsi bácsi jóformán a semmiből, 76 hold szőlőből, kemény munkával, kitartó szorgalommal és becsületesen úton, virágzó 500 holdas szőlőgazdaságot, borpincészetet és bor nagykereskedést teremtett magának és családjának. Ez persze nem ment könnyen, hiszen nem mindenki nézte jó szemmel, hogy egy magyar paraszt ember, aki még hozzá politikával is foglalkozik, virágzó életet teremt magának. El is követtek mindent, hogy akadályozzák az előrehaladását, azonban Józsi bácsi furfanfos székely észjárásán nehezen lehetett kifogni. Már a 20-as évek végén bekapcsolódott a Kisgazda Párt munkájába. Vagyoni helyzete

Meghalt Eger-ben 1975. évi
Nov. 16.

lehetővé tette nemcsak azt, hogy a Párt vezetőit vendégül lássa, hanem a Párt szervezését anyagiilag is támogassa. Hosszu ideig a Párt területi szervezésének a vezetője és a katolikus képviselőcsoport elnöke volt. Czapik Gyula egri érsek bizalmával tüntette ki.

A háboru után újult erővel látott a Párt ujjaszervezéséhez és országrésze volt abban, hogy a Kisgazda Párt a háboru utáni mindkét választáson elsőprő győzelmet aratott. Leánya egy ruháskosárba varrva 840.000 forintot vitt fel Pestre a 47-es választások előtt, amivel a Kisgazda Párt választási alapját teremtette meg. Kovács Bélával együtt azokhoz tartozott, akik a véleményüket nem rejtették véka alá, és amikor annyian hallgattak, ők nyíltan meg is mondták. Kovács Béla Vorosilov marsallnak a mátrai konferencián, Józsi bácsi pedig Rákosinak a Parlament folyosóján. A következmények természetesen nem maradtak el. Hét évet töltött először mint halálra ítélt, majd életfogytiglanos különböző börtönökben, míg az 56-os Szabadságharc ki nem nyitotta a börtönök kapuit. A Kisgazda Párt rövid életű ujjaszervezésében mint az un. 7-es Bizottság tagja vett részt, majd a Szabadságharc bukása után, külföldön keresett menedéket.

Előrehaladott korban, a börtön szenvedései és megpróbáltatásai után is képes volt még egyszer új életet kezdeni. Persze ez sem ment könnyen, de a kitartó

szorgalom és kemény munka itt is meghozta a gyümölcsét. Utazási irodájában a régi barátok, börtön és sorstársak mellett sok szabadságharcos fiatal is megfordult, akik részére Józsi bácsi nemcsak jótanáccsal szolgált, hanem a pénztárcáját is gyakran kinyitotta, mint valamikor régen, amikor még jóformán számolatlanul volt miből.

Vele a háboru előtti és utáni politikai élet egy érdekes színt foltja szállt sirba. A magyar élniakarás, talpraesetség és öserő szinte elpusztíthatatlan példája volt. És annak bizonyítéka, hogy becsületes munkával is lehet nagy vagyont gyűjteni, milliomos létére embernek lenni és magyarnak maradni minden időben, akárhonnan is fuj a szél.

